

РЕШЕНИЕ

№ 1772

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10983** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 44017 от 05.12.2022 г. по описа на Административен съд – София – град на В. Р. Ц., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. Н. С. срещу Решение № 3868 от 19.10.2022 г., постановено по НАХД № 93606/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, първи състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № СОА 22-РД 11-119 от 21.02.2022 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на касатора е наложена глоба в размер на 20 лева, за нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП)

В касационната жалба са развити доводи за неправилност и на оспореното решение, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Касаторът твърди, че неправилно фактите по случая са субсумирани под разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т.1 ЗДвП, а правилната норма е тази на чл. 98, ал. 2, т. 2, което представлява основание за отмяна на НП. Отделно от това се навеждат доводи за несъставомоерност на деянието. Моли за отмяна на оспорения съдебен акт и на потвърденото с него НП.

В съдебно заседание – касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответната страна – Заместник – кмет на Столична община, редовно призован, не се

явява и не се представлява. Депозиран е отговор на касационна жалба, в който се излагат доводи по същество и се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура - прокурор К. счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 24.01.2022 г. на В. Р. Ц. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че на 07.01.2022 г. около 14:50 часа в гр. (адрес), като водач на лек автомобил Тойота Рав 4 с рег. [рег.номер на МПС] е паркирал, на платното за движение пред вход на гараж, при наличие на маркировка М-14, като пречи и затруднява достъпа до него – нарушение на чл. 6, т. 1, вр. чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 53 от ЗАНН, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 20 лева за нарушение на чл. 6, т. 1, вр. чл. 98, ал. 1, т. 1, вр. чл. 183, ал. 2, т. 1 от ЗДвП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до самостоятелна отмяна на постановлението. Приел е още, че извършването на вмененото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорност на извършителя. Изложени са мотиви за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е неправилно.

Настоящата касационна инстанция споделя извода на районния съд, че е спазена процедурата по съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП. Същите са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните срокове и съдържат всички необходими реквизити.

Основателно е обаче наведеното в жалбата оплакване за грешна квалификация на деянието. Последното е квалифицирано като нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съдът намира, че в случая е налице обща хипотеза, която забранява принципно престояването и паркирането на места, където паркираното превозно средство създава опасност или е пречка за движението или закрива от другите участници в движението пътен знак или сигнал. Същата ще е приложима само в случаите, ако не е налице някоя от останалите специални хипотези на чл. 98, ал. 1, т. 2-8 и ал. 2 от ЗДвП. Законодателят е преценил, че в хипотезата на чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, паркирането на превозното средство винаги би създавало опасност и затруднение на движението,

като изчерпателно са посочени местата със забрана

В случая, с оглед на установените факти, наказващият орган е следвало да приеме, че е налице паркиране на МПС в нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, а именно, че паркирането е забранено пред входовете на паркове, театри, кина, предприятия, както и на други места, където е възможно да влизат или да излизат пътни превозни средства.

Тук следва да се посочи, че по силата ТР № 8 от 16.09.2021 г., тълкувателно дело № 1/2020 г. на ОСС от I и II колегия на ВАС на РБ за въззивният съд съществува правомощие да преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние, но доколкото същото не е сторено, решението на районният съд следва да бъде отменено и да се постанови друго, с което да се отмени наказателното постановление с наложено на касатора наказание в размер на 20 лв. на основание чл. 180, ал. 2, т. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 1 от същия закон.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 114 състав е неправилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено, а делото решено по същество, чрез цялостна отмяна на издадения наказателен акт.

По изложените съображения, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 3868 от 19.10.2022 г., постановено по НАХД № 3606/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, първи състав и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СОА 22-РД 11-119 от 21.02.2022 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на В. Р. Ц., ЕГН: [ЕГН] е наложена глоба в размер на 20 лева, за нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.